

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Dr. Kriszt Béla
főszerkesztő.
Bárvárth Gyula.
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Harc a kenyérért.

Azt hiszem, hogy csak a hajdankori népvándorlás okozott akkora gabajodást, mint a mekkorát egy néhány év óta a tisztviselők fizetésrendezése okoz szép Magyarországon. Mert hát ez a gabajodás már nemcsak a nagyobb falat kenyérért folyik, hanem az igazságért is. A tisztviselők egyrésze éhezik, nyomorog, a másik réssze örvendez a nyomor üvöltésének, mert ő is többet kap ezután. S ez alatt megindult a fizetésrendezés. Minden javaslat egy-egy új családossá a kis hivatalnokok ezrei érzik, látják, hogy a nyomoruságuk feltárása másnak vált hasznára s ők, mint valami alkalmatlan koldusok, újra csak morzsákat kapnak.

Ez nem frázis, ez nem demagóg beszéd, hisz ha nyugodtan tekint valaki végig a tisztviselők seregén, észreveszi, hogy a hangos panasz aranglétrákon ugrádozva mind halkabb-hal-

kabb lesz s a felsőbb régiókban már remegve várják a panasz teljes elmulását. Sőt ők maguk állanak a csitítók közé s igazán megható látni, hogy milyen kenetteljes hangon tudják a családottakat vigasztalni.

Vajjon mit jelent ez?

Ez bizony azt jelenti, hogy a hatalomhoz ők állottak közelebb s az első rész, a java minden földi jókból náluk akadt meg. S míg a kis hivatalnoknak egy-két száz korona javítással kell beérni, a nagyok ugyanannyi ezer koronát kapnak. Mintha bizony azoknak a gyomruk különb volna, vagy ezeknek a gyermeknevelés gondot se adna.

Ezerhatszáz korona kezdőfizetést kértek az aktamások, kaptak ezer-négyszázat. És panaszkodnak.

Kétezer koronát kaptak kezdőfizetéggyanánt a postások. Nem irigyelte senki, mert az állásukat csak érettségi bizonyítvánnyal és tanfolyami képesítés alapján nyerhetik el. De már a velük teljesen egyenlő alapképességgel bíró

vasutas nagy szerényen 1600 korona kezdőfizetést kér s a törvényjavaslat csak 1400-at ígér.

Ha a mi kormányunk azt mondaná: Tisztviselők, egy szegény ország üres pénztára nem tudja a kivánságokat teljesíteni, érzétek meg a morzsával. Azt hiszem egy szó sem volna. A mi tiszt karunk honszerelme mindig ragyogó tiszta volt s az áldozatra készen állott. De mikor az anyagi gondok súlya alatt roskadozó ember látja, hogy akinek eddig is bővebben jutott, most még bővebben jut, felébredt benne is az ember és megszólal. Hogy ez a szó aztán szidalommá szilajodik, ne csodálkozzanak rajta.

De még jobban háborog a magyar lélek, ha látja, hogy az idegen érdekek kielégítésére milyen bőkezűséggel szórják a pénzt. A militarizmus eddig is leszedte a tejfölt s most még az sem elég. Azok a milliók, miket a molochok elnyelnek, a magyar verejték árán gyűlnek s idegen országban kelnek el. S ez a pénz a magyar nem-

A koporsó.

— Egy amerikai vasuti-állomásfőnök élményeiből. —

A 39. számú vonat egy egész órával késlett, minek oka a már 12 óra hosszan szakadatlanul tartott orkászzerű vihar volt; egy, az egész égboltot betakart, nehéz, fekete fellegből csak úgy ömlött az eső, s a villámcsattanások iszonyatos dörgéssel egymást érték. Már hét óra volt, midőn az utolsó kanyarulatnál a várva várt közeledő vonat vörös lámpái feltűntek, mely életjelnek láttára mintegy megkönnyebbülve érzém magamat, mert az egész pálya hosszant az én kis vonalomon állott két legrosszab hid, melyen mi nem történhetett volna ily borzasztó viharos időben! De már itt a vonat s aggodalmaim megszűntek. Megvallom, hogy e körülmény kissé felrázta idegeimet, mihez ma este még oly különös dolgok is járultak, mik a leghidegebb véralkatot is kihozták volna sodrából. Ma délelőtt 11 óra 30 perczre egy 13,000 dollárt tartalmazó pénzesomag volt jelezve, mely azonban nem érkezett meg, hanem utólagos sodronyértésítés szert a most érkező vonat hozza el. Már csak

a gondolat, hogy e nagy összeget egész éjjen át az állomáson, melyet egyedül laktam, magamnál kell tartanom őrizetben, nem volt épen kellemes.

Két utazó hagyá el a vonatot, azaz úgy kell mondanom, hogy csak egy, mert a másodikat a tehorkocsiról egy deszkakoporsóban emelték le.

Ki az? kérdém, midőn megpillantám az állomás épületében a különös szállítmányt.

Sógorném hullája, felelé az idegen ur ki a vonatról leszállt. Ő unoka huga volt Eldridge urnak, kit ön bizonyára jól ismer: a családi sírboltban leendő eltemetés végett hoztam ide.

Ugy hát a halottat itt kell tartanom magamnál az éjen át, kérdém ismét?

Igen! volt a rövid válasz. Mit gondol ön eljuthatok-e még most én Eldridge urnak nyári lakába? kérdé folytatólag az idegen.

E viharban aligha lesz, képes felelem, inkább tanácsolom önnek a közelfekvő szállodában átvirrasztani, s miután megmutattam az idegennek az innen alig negyed órányira fekvő szállodát, magam a vonatvezetőhöz siettem.

A vonatvezető átadá nekem a 13.000

dollárral terhelt pénzesomagot e különös megjegyzéssel: Vigyázz magadra Bill, e csomag tartalma elég arra, hogy a harasztokban bujkáló zsványokat rá birják agyadba egy golyót röpíteni, mielőtt ez ellen tiltakozhatnál.

Én erre egy tréfás feleletet adtam, mi azonban, őszintén megvalva, csak erőltetve jött ajkaimra; mire a kalauz jelt adott az indulásra s a mozdonynak egy éles füttye után a következő pillanatban a vonat növekedő gyorsasággal elindult. Én még állva maradtam s utána néztem az éj sötétjében eltűnedező vörös lámpafénynek, mely midőn látkörömet túlhaladá, az egyedüliség és elhagyatottságnak egész súlya nehezedett rám.

Visszatérvén a házba, még egy pillantást vetettem a koporsóra, mely a podgyász terem egyik zugában volt letéve, aztán bementem a közvetlen szomszédos szobámba, hol az éjnek lehető kellemes eltöltésére előkészületeket tettem. A kandeló tüzet egy pár hasáb fával felújítva, vizet tettem forni, hogy egy jó erős groggot készítsek s pipára gyújtva kezemben egy ujsággal kényelemmel helyezzem magam ócska karosszékeembe. Szóval minden el volt készítve

zetre nézve elveszett egészen, soha többé egy fillért sem látunk ebből.

De a mit a magyar tisztviselő kap, itt marad az országban; magyar iparos, magyar kereskedő él utána, magyar termelő adóképeségét emeli s a vége: bejárván ez a pénz a körutját, visszakerül az állam pénztárába. Vajjon a császári és királyi udvar lakájai fizetéséből s a főhercegek apanázsából mi kerül oda vissza, ahonnan kiindult?

Ugy-e bár semmi. Ez fáj annak a szegény tisztviselőnek.

De sokkal jobban fáj az a lelketlenség, amivel a hatalmasok az igazságot kezelik. S ez az igazságtalanság olyan sok oldalról nyilvánul, hogy a szemlélő ember azt se tudja, hogyan osztályozza, legnagyobbnak melyiket tartja? Aki szenved ezek gyötrelmét, a maga sérelmét tartja a legnagyobbknak.

Ha egyenlő lenne, ha nem lenne hamis a mérték, talán a csekély fizetés sem fájna, de így bizony nagyon fáj, nagyon keserves.

De legkeservesebb, hogy a panaszt meg sem hallják s az igazság előtt szeméiket is behunyják.

Ezen a fegyelmi vizsgálatok nagy serege, ez előjárók szigorúsága nem segít, mert erre csak egy orvosság alkalmas s ez az: *Igazság*,

Miért nem alkalmazzák hát ezt?

A vásár és vásártér ügye.

A most lefolyt országos vásárban a vármegye részéről egy bizottság volt kiküldve, melyben *Trombitás Ignác* szombathelyi

állategészségügyi felügyelő, *Gabsovits Károly* v. megyei főjegyző, dr. *Szaplonczay Manó* kir. tanácsos tiszti főorvos, *Scholcz Gyula* főmérnök és a törv. hatósági állatorvos vettek részt.

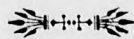
Ezen bizottság a miniszter rendelete folytán azt volt hivatva megállapítani, hogy valóban elegendő-e a vásártér az állatvásár tartására vagy sem?

Mint tudjuk városunk előjárósága minden érvet felhasználva arra nézve, hogy az állatvásár továbbra is a községben (a régi helyén) benn maradjon, annyival is inkább mert a vásártér még a mostani legnagyobb vásár alkalmával is — (a mihez fogható évtizedek óta nem volt) elég nagynek bizonyult — s így semmi ok sincs arra, hogy a vásár a helyi kereskedelem és ipar legnagyobb kárára a községből kivessék.

Megjegyezzük, hogy már a 80-as években amikor hasonló dolgokról volt szó, a miniszter kimondta, hogy a községben lévő vásártér úgy berendezésénél, mint terjedelménél fogva teljesen meg felel a kívánalmaknak.

Ezen eset alkalmából a betekintett actákból lapunk felelős szerkesztője meggyőződött, hogy azon híresztelés mintha az állatvásárnak a községből való kivitele az előjáróság vagy annak valamelyik tagja előterjesztésére illetőleg óhajtására szándékoltnék, — a valóságnak egyáltalán meg nem felel; sőt ellenkezőleg a hivatalos iratokból meggyőződünk róla, hogy az idevonatkozó miniszteri leiratra még érdemleges határozat hozatal előtt az előjáróság előrelátásból megtett mindent arra nézve, hogy a vásártérnek kihelyezése, a mely a helyi kereskedelem és iparnak roppant kárára volna, meg ne történjék.

B.

egy est nyugodt eltöltésére.

A kívül tomboló vihar kétszeresítette értékét egy jól fűtött szobának, s daczára ennek még sem éreztem a kényelem teljes mértékét. A pipa nem akart égni, a grogg nem izlett s az újságra nem voltam képes a legparányibb figyelmet sem fordítani. Csupa szórakozásból el kezdék figyelni a Morse-féle távirókészülék játszására, melynek csörgésszerű kopogása magányomban egy általam jólértett, nélkülözhetlen barátomnak beszédévé vált. Egy földetrazó menydörgés pillanatra megnémítot mindent, aztán ismét a gép játszására fordítam figyelmemet.

Egyszerre csak ijedten rezzentem föl. Tökéletesen érthetően hallám a gépet hívni. Watch the box, „vigyázz a koporsóra“! Kis szünet után ismételte a gép: „Vigyázz a koporsóra“! és harmadszor is hangzott: „Vigyázz a koporsóra“!

Minden további nyugalomnak vége szakadt. Ki küldi e sürgőnyt? Mit jelentsen ez? — Tisztán és határozottan felfogtam, hogy valami rendkívüli esetnek nézhetek elébe. Önkénytelenül vettem le pisztolyomat szekrényemről, mely töltetlen s rozsdás állapotba lévén, semmi hasznomra sem lehetett.

Aztán utána néztem még egyszer ha, rendben van-e minden? Gondosan elzártam szobám ajtaját, mely a podgyász terembe nyílt, hogy az itt fekvő, előttem rejtélyessé vált koporsót mindig szem előtt tarthassam.

Ezen elővigyázati rendszabály megtétele után gépemhez ülve kezemet a billentyűre tettem s a vonalon levő állomásokat sorban kértem, sürgönyözött-e valamelyik nekem? Mire mind ezt felelte: „Nem“ Eh, gondolám bizonyára csak képzelődöm s ismét kandallóm tűzéhez ültem, úgy hogy az előttem [gyanussá vált koporsót még sem hagytam ki szemem elől, midőn egyszerre a gép ismét egészen érthetően hívott: „Vigyázz a koporsóra“! s e figyelmeztetést háromszor ismételte. Erre egészen elhatározám magamat, hogy az éjjelt át fogom virrasztani s miután nehéz csizmáimat lehuztam, teljes öltözékben ágyamra feküdtem.

Kívül a vihar lecsendesült, s én nyugodtan hallgattam ócska ingaóráim egyhangú ketyegésével az idő lassu folyását. 11-et ütött, végre 12-öt . . . Minden csendes. . . A podgyászteremben folyton égett a lámpa s én ajtóm nyílásán át a koporsót mindig

szemmel tartottam.

A csend hirtelen ismét meg lön törve a gépnek kopogása által, mely ismét figyelmeztetett. És én vigyáztam is. Most úgy tetszett nekem, mintha a koporsó felől hasonló neszt hallanék. Szívem hallhatólággal kezdett verni; ismét figyeltem, s midőn a neszt ismétlődött, kezembe véve pisztolyomat eszendesen fölemelkedtem s nesztelen léptekkel a koporsóhoz közeledtem. Nyugodtan álltam itt s hallám, a mint abban egy retesz félretolatik s a következő pillanatban a koporsó fedele lassan emelkedik. Tagadhatatlan, hogy e pillanat kétségbe ejtő volt, s így könnyen felfogható az is, hogy én sem lehettem valami kellemes helyzetben; de ez csak pillanatig tartott s gyorsabban mint a gondolat, elszántan vettem magamat a mozgékonyvá vált koporsóra. Annyi világos volt előttem, hogy bárki, vagy mi legyen is benne kijönnie nem szabad, s míg én a koporsó fedelét testem egész súlyával nyomtam le, abból egy fájdalmas kiáltás hallatszott.

Most már tudtam, hogy nincs szellemmel dolgom. A koporsóba zárt egész erejének megfeszítésével akarta a fedelet felnyomni, de ellenálltam neki, rajta ülve, kö-

H I R E K.

Háborus jel.

(Háboru).

Magtárait tölti most a csár atyus.

Mondják, hogy minden rozst, buzát összeszedne, s következik ebből, hogy a csár atyusnak Világ-háborura áll megint a kedve.

Sanyaró Vendelnek más a véleménye,

És e véleményben sokkal több a mélység:

Azt tartja a jámbor, aki kenyeret vesz,

Nem harci kedv hajlja azt, hanem az éhség.

— **A Somogy megyei Gazdasági Egyesület** folyó évi május hó 2-án délután 3 órakor Kaposvárott, a vármegyeház kistermében közgyűlést tart.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A belügyminisztérium vezetésével megbízott miniszterelnök *Somogyi Ferenz* drámafoki segéd jegyzőt helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki.

— **Szerkesztő változás.** A Kaposvárott megjelenő „Népjog“ politikai heti lap eddigi felelős szerkesztője *Karácsonyi Aladár* a szerkesztőségéből kilépett. A lap jelenlegi felelős szerkesztője *Szunyog Mihály* dr.

— **A vasutas sztrájk vége.** Ma már teljesen helyreállott a nyugalom az államvasut vonalain, s pár nap múlva már helyre fog állani a rend is. Az államvasutak igazgatósága meg van győződve arról, hogy a nyugalmat semmi sem fogja megzavarni, de azért elővigyázatból csak a jövő hét derekán fogják megszüntetni a sztrájk napjaiban elrendelt katonai intézkedéseket. A vasuti hivatalok, állomások alagutak, hidak és vonalak védelmére kirendelt nagyszámú katonaság csak a jövő szerdán fog visszatérni kaszárnyáiba, addig részen lesznek, hogy a sztrájk újabb kitérését magakadályozhassák.

— **Gyászír.** Megdőbbenéssel és őszinte részvétellel vettük ápr. 28-án reggel a gyászírt, hogy *Honig M. Lipót* köztisztviselőben álló Adorján pusztai nagybérlő meghalt. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Honig M. Lipótné szül. Schlesinger Betti úgy a saját, valamint gyermekei és az egész rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelenti a forrón szeretett, felejtethetlen férjnek, legjobb apa és rokon *Honig M. Lipót* urnak életének 59-ik, boldog házasságának 32-ik évében e hó 27-én, este 10 órakor történt gyászos elhunytát.

Drága halottunk kihült teteme f. hó 29-én, d. e. 10^{1/2} órakor Somogy-Apátiból (puszta Adorján) a szigetvári izr. sírkertbe kísértetik, hogy ott örök nyugalomra térjen.

Somogy-Apáti, 1904. április hó 28-án.

Aldott legyen drága emléke!

Özv. Honig Teréz édes anyja. Schlesinger Ignác apósa. Óvári Ferenszné szül. Honig Nelli, Leopold Mihályné szül. Honig Ilona, Honig Aladár gyermekei. Óvári Ferencz, Leopold Mihály vejei. Óvári Leczika, Óvári Palika, Óvári Józsika unokái. Honig Dávidné szül. Honig Mária, Weisz Hermanne szül. Honig Róza, Honig Dávidné szül. Honig Jozefin, ifj. Honig Dávid, Honig Albert testvérei, stb.

A temetésről a következőket írhatjuk: Már a kora reggeli órákban gyülekezett a szomszédos Apáti és Hatvan polgársága, nők, férfiak, valamint a környék és távolabb vidék intelligenciája, és a széleskörű rokonság. Mágozs és Szigetvár izr. hitközsége képviseltette magát. A gyászháznál *Levin Dávid* szigetvári izr. főkántor remek gyászéneke után Dr. *Mándl Ármin* főrabbi mondott magasaróptú gondolatokkal és gyönyörű hasonlatokban gazdag, szívhez szóló gyászbeszédet. A refrénes beszédben előforduló idézetet szépen fejtegette, melyből röviden ennyit mondunk. „Hiányzik körünkből egy férfi” ez a panasz hangzik fel elsősorban az özvegy, a gyermekek, a testvérek és a

rokonság ajkairól. Másodszor felhangzik a cselédség és valláskülönbőség nélkül az egész vidék szegényei ajkáról. De a szigetvári izr. hitközségéről is, mert az lelkes és buzgó tagját veszítette el az elhunytban. A szépen tovább folytatott megható beszéd befejezéseként jól eső balzsamként hatottak a rabbi vigasztaló szavai. A gyászbeszéd elhangzása után megindult a szebbnél szebb koszorúkkal borított gyászkoesi, melyet körülbelül még 30–40 koesi és nagyszámu gyalog közönség követett. A gyászmenetet mely d. u. 3/4 1 órakor ért be a szigetvári izr. temetőbe igen sokan várták, hol *Lebovits* mágocsi rabbi mondott megható bucsuztatót, miután a jótékonyágáról és jóságáról nevezetes férfiut letették örök nyugvó helyére. A mélyen sujtott családnak pedig adjon vigaszt a mindenható.

— **A Szt.-György napi országos vásár** kor nálunk felhajtattott 2216 szarvasmarha és 4078 ló, összesen 6294 drb. jószág. Eladatott 935 drb. szarvasmarha és 685 ló, összesen 1620 drb. Mindezekből látható, hogy daczára a vasuti forgalom szünetelésének nagy vásárunk volt. A másnapi kirakodó vásár már nem volt oly élénk.

— **Megszűnt eb zárlat.** Szigetvárott és Béczen az ebekre elrendelt 40 napos ebzárlat megszűnt.

— **Késelés.** N.-Ladon mult hó 17-én *Stix Antal* n.-ladi lakos az utcán rövid szóváltás után *Maurer János* odavaló legényt késssel hasba szurta s rajta 25 nap alatt gyógyuló sebet ejtett. Az esetet feljelentették a kaposvári ügyészségnek.

— **Ártalmatlanná tett vásári tolvajnök.** A m. hó 26-án nálunk lefolyt országosvásárban sorra járták a sátrakat anélkül, hogy bárhol is vettek volna valamit, mert mint később kiderült lopni akart két ismert vásári tolvajnö, névszerint *Lakatos Mari* és *Lakatos Józsefné*, kik Bácsbodrogh megyéből valók. A járőrök figyelmének és buzgalmanak köszönhető, hogy senkit meg nem károsítottak.

— **A Mozsgón felállítandó gyógyszerár** iránti kérvényét, mint hivatalos forrásból értesülünk; *Gáts Lajos* gyógyszerész, már illetékes helyre benyújtotta.

— **Az 1904. évi fősorozás nálunk** Szigetvárott f. évi június hó 16, 17, 18 és 20-án lesz a „Korona” szálloda nagy termében megtartva. Az ex-lex folytán az idén ez lesz a második ujonczozás.

— **Elmaradnak a nyári hadgyakorlatok.** Amint értesülünk, a közeledő nyári időszak alatt nem vonulnak el az ezredek állomáshelyeikről és mindenféle őszpontosítás elmarad. Zászlóaljokban folytatják csak a fegyverforgatás mesterségét, hogy helyrehozzák a mulasztást, csaknem nyolcz hónapi mulasztást, és a szükséges kiképzés czéljából nem indulnak ki állomás helyeikből az ezredek. A katonai kincstár ez által jelentékeny megtakarításokat ér el, de megkettőztetett munkásságra lesz szükség, hogy a legénység a tényleges fegyverszolgálatot és rövidebb idő alatt ugyanazt elsajátítsa amire azelőtt három teljes év állt rendelkezésre. Ha a rövidebb szolgálati idő megfelelő eredménnyel jár, mindenesetre közelebb jutunk a rég sóvárgott kétévi katonai szolgálathoz.

— **Napilap Kaposvárott.** Haladunk, mert Vármegyénk székhelyén ápril 26-ától kezdve „*Somogyi hírlap*” címmel független napilap indult meg *Karácsonyi Aladár* tehetséges és kiváló hírlapíró szerkesztésével. Boldogulást kívánunk az új lapnak.

— **Hamis tizkoronás bankjegyek.** A kereskedelemügyi miniszter a mult héten kibocsátott rendeletével óvatosságra inti az ország összes posta és távirtda hivatalnokait a tizkoronás bankjegyek elfogadásánál. A hamisítványok papírja a valódi bankjegyeknél valamivel vastagabbak, színe sötétebb s maga a hamisítvány fényképezés után jött létre. A „007.920. számú” és „1002. Serie,” megjelölések utólagosan vannak a hamisítványra rányomva s azok vörös színe megnedvesítéssel sem mosódik le.

rültekintek, keresve valamit, mivel a fedelet jól elzárhassam. Egy kötelet pillanték meg mellettem, megragadám s a koporsó körül háromszor megcsavarva, erős görcsöt kötök rá, azután gyorsan kalapácsot és szegeket véve elő, dacára rimázkodásának, a fedelet erősen leszegeztem, mely műtétnél, hogy a szegeket nem kiméltem, mondanom sem kell. Ezekután gyorsan a géphez siettem, a legközelebbi állomásra riadó jelt adva, segélyvonalat kértem, mert bizonyos voltam benne, hogy ezzel az éjjeli történet még véget nem ért. Lámpómat eloltottam s magamat egy rövid, izmos vaspálcával felfegyvereztem. „Segélyvonalat elindult!” nyertem a jelzést s én sokkal nyugodtabban vártam a bizonyosnak látszó következőket.

Nem mult el tiz pere s már közeledő lépteket hallottam. Valaki ajtómnál megállt, aztán lassan kopogtatott. Én nem feleltem. „Michel”, szóló halkán egy hang, s midőn erre sem nyert választ, kissé erősebben kezdett kopogtatni az éji látogató. Én még mindig csendesen maradtam. Most hirtelen egy erős ütés lett mérve az ajtóra, melynek egy táblája darabokra törve hullott alá, s a tört nyíláson egy kéz nyult az ajtó retesze felé, de mielőtt még azt elérte volna, vil-

lámgyorsan ragadám meg s teljes erőmmel huztam befelé. Kétségbeesett viaskodás támadt közöttünk. Ellenem minden erejével akarta magát kiszabadítani, de én vasmarokkal tartottam őt. Már közel tiz percig mérköztünk egymásnak erejével, midőn a dulakodó egy durva káromkodással adá tudtomra a segélyvonalat megérkezett. Most egy kétségbeesett utolsó erőfeszítéssel kísért meg kiszabadítani magát; de ha neki kétszerezte erejét a félelem, úgy bátorságot adott nekem a remény s nem eresztém el őt.

A mozdonynak erős lütyje hasította át a léget s a vonat berobogott az állomásra. Gyors léptek közeledtek. „Itt van!” kiáltta több hang s érzem, a mint foglyomat kívülről rángatták. „Nyisd ki az ajtót” kiáltá kollegám, a legközelebbi állomás főnöke.

Én eleersztém a kezét s felnyitottam az ajtót. A rabló — mert az volt — megköztözve hevert a földön. A segédszemélyek beléptek s örömeiket fejezték ki a felett, hogy még elég korán érkeztek segélyemre. „Ez jó fogás volt”, mondák ők, ez neked 500 dollár jutalmat hoz. „Ez még nem minden, jegyzém meg, van ám nekem még egy foglyom.” Hol, hol? hangzott mindenfelől.

A koporsóra mutattam, s elbeszéltem a velem történeteket. Neki készültünk tehát a koporsó tartalmát közelebről megvizsgálni, mi azonban nem oly könnyű volt, mint gondoltuk, mert az úgy le volt szegezve, hogy barátom e megjegyzést tette rá: „Ha minden koporsót így szegeznének le, mint ezt, úgy tudom, hogy az itélet napján egy lélek sem támadna fel.”

Végre a fedél engedett, gyorsan felrántottuk s mielőtt még az álhalott felemelkedheték vagy a kezében lévő revolvért védelmére használhatta volna, biztos hatalmunkba ejtettük. Michigánnak egy legveszedelmesebb rablója volt, kinek fejére az állam 1000 dollárt tűzött ki, így tehát én általa s cin-kostársá áltál 1500 dollár államjutalomban részesültem: ezen felül pedig egy tetemes ajándékot kaptam Eldridge urtól, midőn neki 13.000 dollárját kézbesíttem.

Ez éj tehát jól kifizette magát s ráadásul még híres ember is lettem, de dacára ennek, egy ilyen második éjt nem óhajtottam magamnak, mert elvégre nem jönnének mindig sürgönyök, melyeknek feladójuk nincs.

Németből. K. K.

— **Baleset.** Horváth Lukács potonyi polgárt a vásárban egy ló oly nagyon megrugta, hogy egyik lábszára eltörtött. A súlyosan megsérült embert beszállították a kórházba, hol a törött csontjait össze rakták az orvosok.

— **Furfangos szélhámos.** A „Kaposvár“-ban a következő érdekes hírt olvasuk: A minap beállított Somogy-Szobb község bírájához egy uriasan öltözött egyén és magát a pécsi Engel Adolf és fiai fanagyiparos cég egyik beltagja fiának mutatta be. Beszélgetés közben előadta, hogy atyja a szobbi faraktártól meg akar szabadulni, amiért is az ott lévő fakészletet poton árón árusítja és a bírót is megkínálta favéttel. A bíró kapott az alkalmon és vele együtt több szobbi polgár és körülbelül 400 forintért vásároltak fát, amely összeget azonnal le is fizették. Az illető azután eltávozott. Pár napra rá az illető vevők megkezdték a fahordást de mily nagy volt meglepetésük, midőn az Engel cég felügyelője, Csepregi odaállt és a fahordást betiltotta. Ekkor tűnt ki, hogy az illető faeladó egy közönséges szélhámos csaló volt, akinek a szobbiak nemesak felültek, de pénzeiket is elvesztették. Szolgáljon ez például minden községbeli lakosnak és óvakodjék az ilyen falujáró gazemberektől, mert valószínűleg több helyen is tesznek kísérleteket.

— **Méz és mézeskalács árusítása a piacon.** Méz és mézeskalács a napi piacon nem helybeli iparosok által is szabadon árusítható. A kereskedelemügyi miniszter í. évi márczius 25-én 18289. szám alatt hozott határozata szerint.

— **Az időjárás** megint megbolondult. 17-én volt reggel 10—12 R. fok meleg; délben a napon 30 fok, árnyékban 24 fok. 18-án reggel is még enyhe idő, de délfelé jött egy éjszakai zivatar, mely pillanat alatt áthütötte a levegőt s már d. u. 4 órakor több felé esett a havas eső; 19-én reggel pedig dér volt s a víz jéghátyát kapott a külső lapályos helyeken; ártott-e a dus virágzásban lévő gyümölcsfáknak, még nem tudjuk. 20-26-án is hűvös volt az idő. Különben ez így van az egész hét folyamán. A gyümölcsfák dus virágzásban vannak, virág-virágon, mintha a fák fehér fátyollal volnának bevonva. Lesz hát gyümölcs, már t. i. ha a kritikus idő is úgy akarja. Nó meg a fagyos szentek.

— **Agyonlőtt veszett eb.** A közeli Poklosi községben a múlt hó 39-én egy garázda veszett kutyát lőttek agyon. Az állatorvos 40 napos zárt rendelt el az ebekre.

— **Hurokra került tolvajok.** Lapunk múlt számában miután még a nyomozás folyamatban volt, röviden megírtuk, hogy Udvar József helybeli hentes és mészárosból húzamosabb idő óta több állat bőrt elloptak. Az idő óta a tettesek a nyomozó csendőrség erélye és buzgalma folytán kézre kerültek, kik név szerint Keserü Sándor, Strasser Imre (kaposvári) és Pukker József hentes és mészáros segédek. Keserü és Pukker beismerték, hogy 10 drb. borju és 1 drb. tehén bőrt elloptak és azokat Riszt János és ifj. Faboritz József helybeli tímároknak 44 kor. 72 fillérért eladták. Strasser ellenben mindent tagad. Ugyancsak 6 méter magas kőfal kerítésén át hatoltak be a múlt héten tolvajok Udvar udvarába, s onnét a zártlan husfűst-

lőbe mentek és 20 klg. füstölt szalonát összesen 30 kor. értékben elloptak. Ezen tolvajlás elkövetőinek szintén ismerősnek kellett lenni a helyi viszonyokkal. A csendőrség gyanuja alapos, hogy ezt a lopást is a fent irt tettesek követték el, kiket már le is tartóztattak.

— **Olcsóbb lett az üveg.** A bajor és cseh nyersüveggyárosok egyesülete, melynek eladási irodája Fürthben van, mivel a készletek az üzemesőkentés daczára is tetemesek a nyersüveg árát 10%-al leszállította.

— **Hogy van?** Postajövedéki kihágás miatt került baja P. J. hirlapíró, mert M. Sz. kisasszony részére díjkedvezményvel postára adott nyomtatvány belsejébe czeruzával azt írta: „Hogy van?“ A büntető törvényszék hosszas eljárás után hármastanácsban ezért a hirlapíró postajövedék kihágás miatt 2 K 10 fillér pénzbüntetésre ítélte. Az ítéletábla felmentő ítéletet hozott, indokul a következőt hozván föl: A szokásban lévő és így közönséges voltánál fogva választ nem igénylő ama kérdésnek „hogy van?“ a hirlapra ráírása a személyes levelezés különös jellegével bíró közlemény fogalma alá nem vonható és így vádolt cselekménye postajövedéki kihágás tényálladékat nem állapítja meg.

CSARNOK

„Ö“

Egy decemberi napon a hivatalból kijöve, fáradtan, gondolatokba merülve haladtam végig a külváros egyik utcáján. Ábrándozásomból egy mellettem elhaladó, esinos hölgy érintése vert föl. Egy ideig szótlan gyönyörűséggel bámultam utána, majd felébredt bennem a vágy, hogy megismerjem. Utána siettem, de alig mentem utána az első sarokig, eltűnt előlem. Ez még jobban felébresztette bennem a vágyat és feltettem magamban, hogy bárhogyan is de megismerkedem vele.

Másnap valamivel korábban mentem el az irodámból és vártam ugyanazon a helyen, azon reményben, hogy ismét találkozni fogok vele. Nem is eszaktkoztam. Nemsokára jött és kaczeran nevetett rám. „Ez ő!“ suttogtam félhangosan s jól szemébe néztem, de nem volt bátorságom őt megszólítani. Távolról követtem, azt gondolva magamban, hogy kitudom, hol lakik, de a sarkon ismét eltűnt előlem. Ott maradtam állva és sokáig néztem az üres utcába azt gondoltam, hogy ismét előjön.

„Oh! csak megfoghatnám!“ sóhajtottam.

„Talán csak nem Keeskeméit akard megfogni?“ Felnéztem, — Béla barátom állott mellettem.

„Dehogy! Képzeld csak, egy gyönyörű nőt láttam ma és tegnap és nem merem megszólítani“.

„Csak bátorság kell hozzá; belekötsz valahogy, haza kíséred, a többi magától következik.“

„Köszönöm tanácsod, meg fogom tenni“ . . .

Úgy tettem, a hogy Béla mondta és nemsokára már ott tartottunk, hogy egy vásárnápra ő meghívott oszonára.

Kicsiptem magamat és siettem fel hozzá. Tuláradó örömben nem vettem észre Bélát ki felém jött és erővel beakart vinni a kávéházba egy kis nyílt ferblire.

„De hová sietsz annyira!“

„Ő hozzá“.

„Ah ugy! Ő hozzá! No jó, hanem aztán gyere és mond el, hogyan sikerült“.

Megígertem és tovább siettem. Midőn felérkeztem, már várt reám, egy asztal mellett ülve. Eleinte csak közönyös dolgokról beszélgettünk. Ozsona után egy, a szoba másik felén levő, széles pamlagra heveredett, míg én mellette ülve foglaltam helyet. Oly észbontóan szép volt. E látványtól magamon kívül voltam, s azt sem tudtam, hogy mit beszélék.

„Meghódítottam!“ E szavakkal rontottam Béla barátomhoz a kávéházba. Le kellett melléje ülnöm és elmondani mindent! . . .

„De mostmár megmutatod Ő-t nekem“, mondta mikor bevezettem.

„Jó! Holnap öt órakor várlak“. Másnap el is jött Béla és én elvezettem oda, a hol én találkoztam vele. Egy ideig ott strázsáltunk; nemsokára jött. „Ott jön!“ mondtam neki, mikor megláttam.

„Ki?“ kérdé Béla.

„Ő“
Béla arca elborult es így szólt:
„Szerencsétlen! Ez az én — feleségem!“

R. S.

KÖZGAZDASÁG.

□ A magyar anyákhoz a műkertészet érdekében.

Nem új dolog az amiről e helyen szót akarok emelni, mert boldogult Bereczky Máté jeles gyümölcsészünk „Gyümölcsészeti vázlatok“ című munkájának I-ső kötetében „Esdő szavak az anyákhoz hazai gyümölcsészettünk érdekében“ cím alatt írt már egy rövid tartalmu cikket.

Az idézett közlemény olvasásából láthatjuk, hogy jeles gyümölcsészünknek, aki hazánkban elévülhetlen érdemeket szerzett, a gyümölcsészet már zsenge gyermekkorában kedves foglalkozása volt, testi erejét szellemi képességeit arra használta fel, hogy a hazai gyümölcstermelésnek alapját megvesse s az utána jövő nemzedéknek, még mielőtt ártatlan és sértetlen más, jövőjére ártalmas befolyás által megfertőztetnék, szívébe a *tervezkedés* utján a természet megfejthetlen esodáival való foglalkozást, a természet szeretetét s a mindennek teremőjének az Istennek imadását belécepegtesse.

Hogy az az esdő szó, amit a megboldogult jeles gyümölcsészünk a magyar anyákhoz intézett, nem maradjon a pusztában elhangzó szó, én mint műkertész felelevenitem a kérelmet azzal, hogy a hazai műkertészet érdekében gyermekeiket oly korán, ahogy csak lehet, 5-6 éves korukban kezdjék tanítani a természet szeretetére, ismertessék meg velük azt a beláthatlan gyönyöröket, amelyeket csak az ismerhet, aki vele foglalkozik, ojtják ártatlan, romlatlan sziveikbe azt a szeretetet, amely testük erejét és épségét gyarapítja, lelküket nemesíti és Istenhez emeli s amely nekik s az egész jövő nemzedéknek örömteljes, hosszú életet biztosít.

Kimerné tagadni azt, hogy ezen állításom oly sarkalatos igazság, a melyet megdönteni lehetetlen, vagy, hogy bárkinek is sikerült volna, vagy sikerülne?

Az ily nevelésben felnőtt férfi, apa, nagypapa korában dicsékvéssel meséli gyermekeinek, unokáinak: „Ime, ezt a fát melynek gyümölcsét esszük, és eszitek én ültettem apámmal 6 éves koromban“!

Őnök nemesen gondolkodó anyák, akiknek annyi módjuk és eszközüik van rá, tanítsák meg gyermekeiket a természet iránti szeretetre, öntsék kedveseik szívébe a természet beláthatlan esodáinak megismerése iránti vágyat, mutassák meg nekik ezen nemes foglalkozás módját, hogy abban ne fárasztó munkát, ne kényszerűt, hanem kellemes nemes szórakozást találjanak

Ily módon gyermekeik nem jutnak a romlottságba, hanem a szép iránti érzék, a nemes foglalkozás

iránti vágy oly gyökereket ver azok szívébe, mely egész életüket megelégedéssel, boldogsággal fogja eltölteni.

Gyenis Lajos
műkertész.

☐ Méhészek és gazdák figyelmébe.

Az Országos Méhészeti Egyesület különös tekintettel arra, hogy méhészetekkel leginkább kisgazdák, tanítók, kisiparosok és egyéb kiskeresetű emberek foglalkoznak, kik a legtöbb esetben az első méhkaszt is alig tudják megszerezni a midőn megkezdik a méhészkérdést, — kezébe vette a Dzierzon kaptárak és az okszerű méhészkérdéshez szükséges eszközök és kellékek, nevezetesen mézpergetőgépek, műlépprészek, műlépek, aczél és bádógtárgyak, mézszállító bódók és némely gazdasági tárgyak gyártását és önköltségi áron való közvetítését oly czélból, hogy a méhészkérdést minél olcsóbbá és a legszegényebb embernek is lehetővé tegye. —

Az ezen tárgyakról szóló árjegyzéket kívánatra mindenkinek ingyen és bérmentve megküldi az egyesület. Azonkívül a méhészközönség méz- és viasztermelvényeinek értékesítését, a közösen előre megállapított eladási ár biztosítását és a postatakarékpénztár utján való kifizetését is elvállalja minden provisió nélkül, sőt ingyen és bérmentve szállító edényeket is ad kölcsön. A múlt évben 780 métermáza méz került értékesítésre. Végül az egyesület mindenféle méhészeti és szállítási ügyekben ingyen ad utbaigazítást. Czim: *Méhészegyesület Budapest, VII. ker.*

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint
Árak a legújabb jelzés szerint 50 kgr.
ként értendőnek,

Szigetvár, 1904. április 29-én.			
Buza új	— K.	7 40	7 50
Rozs	„	5 50	5 60
Árpa	„	5 —	5 50
Zab	„	4 80	5 —
Tengeri	„	5 30	5 60
Bükköny	„	5 —	6 —
Bab	„	7 50	—

Kiadja a szerkesztőség.

5 koronáért

küldünk 4 1/2 kiló (50 db.) kevéssé megsérült finom enyhe

pipere szappant

rózsa, lilimtej, ibolya, rezeda, jászmin és gyöngyvirágból szépen összeválogatva. A pénz előzetes megküldése esetén vagy utánvétellel küldi:

Scheffer D. Sándor
BUDAPEST, VIII., Bezerédi-utca 3. szám.

Ingyen és bérmentve kap mindenki egy kezelési könyvecskét, melyből bárki képes

legfinomabb Liköröket és Rumot

hideg uton minden készülék nélkül még a legkisebb mennyiségben is országsszerte ismert arómáimmal előállítani.

Watterich A. Budapest
VII. Dohány-utca 5 sz. alatt.

Uj ruhafestő és vegyi tisztító intézet Pécssett.

Van szerencsém Szigetvár város és vidéke nagyérdemű közönségét tisztelettel értesíteni, hogy

Pécssett, Majláth-tér 6. sz. a.
(a volt Hochrein-féle házban) a mai kor követelményeinek teljesen megfelelően berendezett

mű-ruhafestő és vegyi tisztító intézetet

nyitottam.

Külföldön a legnagyobb ilyen mű intézetekben több éven át szerzett tapasztalataim által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy a legkényesebb igényeknek is meg tudok felelni és kérem a nagyérdemű közönséget, vállalatomat nagybecsű bizalmával kitüntetni kegyeskedjék.

Mindennemű-selyem és gyapjúkelmék, férfi- és női ruhák, katona egyenruhák és papi reverendák festetnek és tisztíttatnak. Vidéki megrendeléseket pontosan teljesítek.

Nagybecsű pártfogását kérve

kiváló tisztelettel

Weisz Ignác

Pécs, Majláth-tér 6.

Hölgyek figyelmébe!

Tisztelettel értesítem Szigetvár város és vidéke n. é. hölgy közönségét, hogy a Pécssett tartandó lóverseny alkalomára raktárra hoztam a legújabb divatú nyári, női és gyermek kalapokat, melynek megtekintésére a n. é. hölgyközönséget tisztelettel meghívom.

Janoschek Anna

divatárusnő

PÉCS Király-utca 21.

Dr. TOLNAI

vizgyógyintézete

Pécssett, sétatér.

Felvételnek benlakók és bejárók

Physikai és diaetetikai gyógymódot.

Vizgyógykezelés, massage orvosi massage (has és gyomor) villanyozás, fürdők, villanyos fényfürdő, gőzszekrény, belélegzési kurák.

Moor, kén, fenyő, szénsavas és tengeri sósfürdők.

Javulatok: Idegbajok, álmatlanság fejfájás, emésztetlenség, belek renyhése, gyengeségi állapotok, idült rheuma, köszvény ischias, elhízás, sziv, vese és májbetegségek.

Gondos orvosi felügyelet, mérsékelt árak, modern berendezés.

Kitünő gyógyeredmények.

Alkalmi vétel!

Legujabb mintázatu
finom foulard selymek
I k. 50 f. mtrje.

Srenadin, bafiszt
és
zefir ujdonságok!

Kalotaszegi vásznak
28 fill.-től feljebb!
Deutsch Dávid fia

divatáruházában

Szigetvárrott.

(Takarékpénztár épületben).

Dupla villanydelejes
kereszt vagy csillag.

D. R. G. M. 88503. sz.

Gyógyit és felüdit jótállás mellett: köszvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés álmatlanság, tüzugás, nehézhallás, epilepsia (eskór), idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza, valamint minden idegbetegségnél. Azon beteg, aki 88.503. sz. készülékem által legfeljebb 44 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzt. Ahol már semmitem használt, ott kérem az én készülékemet megkísérelni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.

A nagy készülék ára 6 korona.

idült betegeknél alkalmazandó.

A kis készülék ára 4 korona,

könnyebb betegségeknek alkalmazandó.

A központi elárusítóhely szétküld utánvétellel vagy előleges fizetéssel a bel-és külföld részére.

Scheffer D. Sándor

BUDAPEST VIII., Bezerédi-utca 3. sz.

Egy teljesen jó karban levő

8-as gőzcséplőgép

10 névleges lóerejű

lokomobillal

és egy

elevátorral

jutányos árért eladó:

DEUTSCH ADÁMNÁL

PÉCSETT.

**EGY AMERIKAI GYORSFŐZŐ
ÉS
EGY HÁZTARTÁSI MÉRLEG INGYEN.**

Mesés olcsó árak mellett küldöm szét tulhalmozott raktáramból világhírű s kiválóságukért általánosan kedvelt

mexikói ezüst-áruimat (és pedig)

- 6 darab mexikói ezüst asztali kés,
- 6 " " " evővillát,
- 6 " " " evőkanalat,
- 12 " " " kávéskanalat,
- 6 " " " kiváló desszertkést,
- 6 " " " desszertvillát,

- 1 darab mexikói ezüst levesmerítő-kanál,
- 1 " " " tejmerítő,
- 2 " " " elegáns szalon asztali gyertyatartót,

46 drb. összesen 6 forint 50 krajcár

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképpen egy szavatosság mellett pontosan működő 12 és fél kiló hordképességű háztartási mérlegét kap teljesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen fehér fém (belül is) melynek tartósságát 25 évi jótállást vállalok. Szétküldés, a pénz előleges megküldése esetén vagy utánvétellel történik az európai raktárból:

SCHEFFER D. SÁNDOR Budapest.
VIII. Bezerédy-utca 3. sz.

Neumann Lipót

legnagyobb cipő raktár
SZIGETVÁRON

Biedermann Rezső-u. Ferenczrendiek házában.

Tisztelettel értesitem a nagy érdemű közönséget miszerint a tavaszi idényre a legujabb és legdivatosabb férfi női és gyermek cipőket mindig állandóan raktáron tartok. -- A tavaszi szezonra, ujabban mindenféle különlegességek a legnagyobb választékban vannak berendezve: Reform, boxcaif chevró, gazdasági és sportcipők. Mérték után a leggyorsabb és legpontosabb kiszolgálás.
Mérsékelt árak.

Olcsó forrás!

Kárpitos- és asztalos-butor, jutányos ár, szolid kiszolgálás. Javításokat háznál is eszközölök.

SCHWIMMER VILMOS,

kárpitos — díszítő

PÉCSEFF.

Haltér, Engei-féle fürdővel szemben Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Kiváló szerencse Töröknel!

Felülmulhatatlanul

kedvez főárudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 15 millió korona nyereségnél többet fizetünk nagyrabecsült vevőinknek; csak a legutóbbi időben is

a legnagyobb nyeresémet és pedig:

a 605.000	koronás nagy jutalmat az 57080. sz. sorsjegyre,
a 100.000	koronás főnyeresémet a 74366 sz-sorsjegyre
a 100.000	" " az 52528 " " a 70.000 " " a 81161 " "
a 100.000	" " a 94780 " " a 70.000 " " az 5498 " "
a 90.000	" " a 109780 " " a 60.000 " " az 51613 " "
a 90.000	" " a 83610 " " a 60.000 " " a 76347 " "
a 90.000	" " a 92787 " " a 50.000 " " a 4036 " "

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyeresémet.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmazott 14. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeresemény jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeresemény a legszerencsésebb esetben 1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyeresemény 400.000, 1 a 200.000, 2 a 100.000, 1 a 90.000, 2 a 80.000, 1 a 70.000, 2 a 60.000, 1 a 50.000, 1 a 40.000, 5 a 30.000, 3 a 25.000, 8 a 20.000, 8 a 15.000, 36 a 10.000 korona és még sok egyéb; összesen 55.000 nyeresemény és jutalom 14.459.000 korona összegben.

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

- 1/8 eredeti sorsjegy frt —.75 vagy kor 1.50; 1/4 eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy kor. 3.
- 1/2 " " " 3.— " " 6.—; 1 " " " 6.— " " 12.

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése elneben küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

f. évi Május hó 17-éig

bizalommal hozzánk beküldeni, miután a huzás már május hó 17. és 18-án lesz.

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA

BANKHÁZA BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete

Főárudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ. Teréz-körut 46/a I. fiók: Váci-körut 4/a

II. fiók: Múzeum-körut 11/a III. fiók: Erzsébet-körut 54/a.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre..... I. oszt. m. kir. szab osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget..... korona összegben (utánvételezni kérem postautalvánnyal küldöm mellékelem bankjegyekben (bélyegeken) } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím: